

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3T/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010509
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118010509.5

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica samosudcom JUDr. Štefanom Novákom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. októbra 2018, takto r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

K. F. C. H. B. Í. F. ,

nar. XX.XX.XXXX v L., trvalým bydliskom L. L., N.. R. Č.. X, prechodným bydliskom L. L., N.. L. Č.. XX,

u z n á v a s a v i n n ý m

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože

v období od X. E.Z. XXXX do súčasnej doby si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi H. F., nar. XX.XX.XXXX napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 35P 47/2012 z 04.05.2012 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou po 150,- € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom Z., N.. R. K. Č.. XXXX/XX, prechodným bydliskom L. L., N.. XX. C. Č.. XX, ktorej za uvedené obdobie dlhoval na výživnom 2.250 eur,

zákonnú vyživovaciu povinnosť si neplnil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 17/2017 zo 03.03.2017 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, pričom jeho výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, zároveň mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné,

t e d a - najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

a o d s u d z u j e s a z a t o :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom hlavného pojednávania v trestnej veci obžalovaného K. F. bola obžaloba Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici X J. XXX/XX zo dňa XX. XX. XXXX za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v období od X. E. XXXX do súčasnej doby si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi H. F., nar. XX.XX.XXXX napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 35P/47/2012 z 04.05.2012 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou po 150,- € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom Z., N.. R. K. Č.. XXXX/XX, prechodným bydliskom L. L., N.. XX. C. Č.. XX, ktorej za uvedené obdobie dlhoval na výživnom 1.650 eur, zákonnú vyživovaciu povinnosť si neplnil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/17/2017 zo 03.03.2017 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, pričom jeho výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, zároveň mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné.

Hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok § 252 ods. 2 Tr. por. Na základe návrhu prokurátora bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že výživné neplatil, pretože nemal ho z čoho zaplatiť. Snaží sa, pracuje, hľadá si prácu na trvalý pracovný pomer. Ďalej poukázal, že má dlhy aj u sociálnej poisťovni a aj u nebankovej spoločnosti. Záverom prehlásil, že dlh na výživnom chce zaplatiť.

Svedkyňa - poškodená Y. F. uviedla, že počas rozvodu sa s obžalovaným dohodla, že na výživné bude platiť 150 Eur mesačne, čo bolo aj potvrdené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica. Obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca E.Z. XXXX do súčasnosti. Upozorňovala ho, že podá na neho trestné oznámenie, ako aj návrh na exekúciu, avšak to nemalo žiadny význam. Vo veci prebieha exekučné konanie na vymáhanie výživného. Exekučné konanie začalo v E. XXXX, avšak ku dnešnému dňu exekútor nič nevy mohol. Obžalovaný sa stretáva so synom, občas mu kúpi nejaký darček. Naposledy mu obžalovaný kúpil hodnotnejší darček, a to bicykel, ktorý mohol stáť 150 eur. Syna žije sama, pričom dieťa má o všetko postarané, netrpí žiadnou núdzou.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 35P/47/2012 zo dňa 4.5.2012, rodným listom maloletého H. F., návrhom na vykonanie exekúcie dlžného výživného, vyjadrením Sociálnej poisťovne Banská Bystrica, vyjadrením ÚPSVaR Banská Bystrica, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise.

Z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 35P/47/2012 zo dňa 4.5.2012 vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého H. F., sumou 150 eur mesačne, k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný K. F. si v období od X. E. XXXX do vyhlásenia predmetného rozsudku, opakovane neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi, a za toto obdobie dlhuje na výživnom 2.250 eur. Z neplatenia výživného je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkyne Y. F.. Rozsah vyživovacej povinnosti v rozhodnom období určil súd v súlade s rozsahom určeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 35P/47/2012 zo dňa 4.5.2012 v civilnom konaní. S poukazom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona, pri pokračovaní v páchaní žalovaného prečinu súd upravoval zameškaný dlh až do doby vyhlásenia rozsudku a upravil ho tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného a tohto a tento čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený. Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu založený na ustanoveniach zákona o rodine <aspi://module='ASPI'&link='36/2005%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Doba trvania vyživovacej povinnosti je daná stavom odkázanosti dieťaťa na výživu od svojich rodičov. Rodič, ktorý má túto povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnil. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného sa

rozumie iba zavinené neplnenie výživného. V konaní bolo nad všetky pochybnosti preukázané, že obžalovaný, ako osoba so zákonnou povinnosťou prispievať na výživu svojho syna vyplývajúcou zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (§ 62 až 65 cit. zákona - vyživovacia povinnosť rodičov k deťom), určenú rozhodnutím súdu, túto povinnosť neplnil od E. XXXX do dňa rozhodnutia súdu, a to napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin už odsúdený. Obžalovaný v rozhodnom období mal a mohol plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, nakoľko v posudzovanom období dosahoval príjem z pracovnej činnosti, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a ani nepoberal dávky hmotnej núdzy. Po subjektívnej stránke stačí ako zavinenie obžalovaného pre jeho trestnú zodpovednosť aj konanie z nebanlivosti, avšak súd jeho konanie vyhodnotil ako úmyselné (§ 15 písm. b/ Tr. por.), pretože obžalovaný si bol vedomý povinnosti platiť výživné, a to aj s prihliadnutím na ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého, je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Výška tzv. minimálneho výživného na dieťa sa odvíja od sumy životného minima ustanovenej v § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Minimálne výživné je podľa platnej právnej úpravy stanovené od 1.7.2017 vo výške 27,32 eur mesačne a od 1.7.2018 vo výške 28,08 eur. Pokiaľ by súd aj prisvedčil obhajobe obžalovaného, že nemal finančné prostriedky na platenie výživného určeného cit. rozsudkom, tak by ho to nezbavovalo trestnej zodpovednosti, nakoľko obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť ani v minimálnom rozsahu. Je zrejmé, že obžalovaný v rozhodnom období mal a mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi, nakoľko sám uviedol, že v rozhodnom období pracoval, na základe toho súd ustálil, že obžalovaný spáchal čin úmyselne. Skutočnosti uvádzané obžalovaným ho nezbavujú viny za to, že neplatil výživné v rozsahu a ku dňu stanovenom rozhodnutím súdu.

K osobe obžalovaného bolo zistené, doposiaľ bol päťkrát súdne trestaný, pričom v prvých troch prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. V posledných dvoch prípadoch bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 17/2017 zo 03.03.2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, pričom výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov (do 15.1.2019), zároveň mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné, ďalej bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/6/2017 zo dňa 17.3.2017 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, pričom výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov (do 20.3.2022), za súčasného uloženia probačného dohľadu. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný sa dopustil 7 priestupkov na úseku cestnej premávky. V mieste bydliska neboli zistené výhrady voči jeho správaniu.

Obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona hrozil trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby 1 až 5 rokov.

Pri úvahách o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zákona. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, pohnútku, príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Súdu u obžalovaného zistil existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, a to že sa k trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval, na druhej strane mu podľa § 37 písm. m) Tr. zák. príťažovalo, že už bol odsúdený. Súdu obžalovanému uložil trest vo výmere dvanásť mesiacov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý podľa názoru súdu zodpovedá účelu trestu z hľadiska jeho individuálnej ako aj generálnej prevencie. Uloženie najnižšieho možného trestu v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa názoru súdu postačuje na jeho prevýchovu a nápravu a uloženie takejto výmery trestu odôvodňuje aj snaha obžalovaného počas priebehu trestného konania dlh na výživnom uhradiť. Rovnako súd prihliadal na skutočnosť, že trest má postihovať len páchatel'a a v čo najmenšej miere sa má dotýkať jeho rodiny, pričom trestom dlhšieho trvania by sa opäť len sťažilo plnenie jeho vyživovacích povinností ako aj splatenie dlhu na výživnom. Keďže sa obžalovaný uvedeného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, preto súd bol povinný v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zákona uložiť trest ako nepodmienený. Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd podľa §

48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka alebo nie proti jeho vôli. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody